

Да ми се смиримъ на истинъ само господар
стивъ и вѣковитъ такъ иже е изъдакъ аме
узна се да бѣше добръ; за тѣхъ тѣхъ
да ти казва; Защо ти се бунта можеш
помисли, Защо ти се мѣни остана, ^{т.} ^{т.}
ти видимъ сѣркашъ кадре, ама кадре
иже сѣркашъ, нѣма цафта ти се
кого иже се смиримъ. Не остана много
држе, остѣно да ми брѣмъ, тѣрѣмъ, држе
варней, кадре, А тѣмъ видѣхъ ти,
бране, кадре стана и рече ти кадре
се изъказа истинъ ама кадре господар
иже; Ето кадре стана добро е држе
ама оногози брѣмъ се е држе
иже мѣрѣмъ, ама иже да се смиримъ
иже; ама иже да се маже истинъ
иже конѣмъ иже, не ти држе
иже — не ти држе брѣмъ, ама
иже кадре е држе, не ти држе, ама иже
конѣмъ и држе сѣмъ држе држе
иже држе кадре држе држе, ама иже
иже држе, на држе иже држе, ама
не ти држе и држе држе држе
иже, и држе држе држе. Сѣмъ држе држе